

להיות בעידן הגאולה

לשבת ויגש/10 בטבת ולשבוע פרשת ויחי ח' ט"ו טבת ה'תשע"ז (6-13/1/17)

בעידן הגאולה: ברזל בשרות חיובי בלבד! ראה/י הסבר בימים ראשון, שני ושלישי

התל: achdut.mashiach770@gmail.com | להודעת העלון: www.hageula.com

יקי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של
הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

סיפורים קטנים לא זנינים גדולים

שיחת נשים

סיפר הרב הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד - רבה של ירושלים:
"בעת שלמדתי בישיבה הגדולה בפרשוברג אצל מורי ורבי בעל ה"כתב סופר", שמעתי פעם אישה ששאלה את חברתה מה בישלה היום. השיבה החברה כי בישלה שעועית.
"ומה תבשלי מחר?" - שבה ושאלה.
"חס וחלילה" - החזירה לעומתה חברתה - "אל תפתחי פה לשטן, אם חלילה משיח לא יבוא עד מחר, אבשל עדשים..."
(מלוקט מ"מביא גואל לר' מנחם זיגלבוים ש"י)

יום רביעי י"ג טבת (11.1)

לא לפחד

מי שיש לו עסקים משגשגים ורכוש רב בזמן הגלות - לא יפסיד מאומה מהם בביאת המשיח. הדברים הטובים שנרכשו בגלות יישארו, ואף יתעלו לשלמותם האמיתית.

(על פי דבר מלכות אחרי-קדושים תנש"א)

יום המישי י"ד טבת (12.1)

להתאחד ולזכות

את הדרך לזכות לגאולה רומזת לנו התורה במילים אותם אומר יעקב לבניו לפני פטירתו: "האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" (בראשית מט, א); על ידי "האספו", שנתאסף יחד מתוך אחדות ישראל - נזכה להגיע לאחרית הימים, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

(ע"פ לקוטי שיחות כרך כה עמ' 291)

יום שישי ט"ו טבת (13.1)

קיום השבועה

לפני הסתלקותו של יעקב מן העולם ביקש יעקב מבנו יוסף "ונשאתני ממצרים" לארץ ישראל. יוסף אכן נשבע לו שיוציא את גופו ממצרים וישיאהו לארץ ישראל. על יסוד דברי האריז"ל ש"יוסף" מרמז על הקדוש ברוך הוא, ניתן לומר כי בשבועה זו נכללת גם שבועתו של הקדוש ברוך הוא לעם ישראל, בניו של יעקב, שיוציא אותנו מהגלות וייקח אותנו לארץ ישראל. לפי זה, במילים "ונשאתני ממצרים", מודגשת זעקתו של כל יהודי, שאינו רוצה להיות בגלות אפילו רגע אחד נוסף. רצונו הפנימי של כל יהודי הוא להיות עכשיו בארץ ישראל בגאולה השלמה. עלינו להיות במצב תמידי של זעקה "ונשאתני ממצרים" - וזעקה זו עצמה תביא מיד את הגאולה השלמה.

(ע"פ לקוטי שיחות כרך כה עמ' 274 הערה 37)

"אם אתם משמרים נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון"

זמני השבת	ט' טבת (7/12)	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע
הצלקת ונרות	4.15	4.29	4.18	4.33	
צאת השבת	5.31	5.32	5.30	5.34	

מוקדש ומודפס לזכות:

מאיר אלפסי בן עליה וענת בת אסתו ומשפחתם שיחיו לכבוד יום הולדתו י"ב טבת לברכה והצלחה בגור

"הימים הללו נזכרים ונעשים". כעת, כאשר אנו "נזכרים" בעניין בית בית המקדש אשר יכול היה להשאר שלם לולא ה"שנאת חינוס". זיכרון זה מביא אותנו ל"נעשים" - מעשים טובים של אהבת ישראל ואחדות ישראל.

בשנים הקודמות צמנו ביום שזכה. אך בגאולה השלמה, עכשיו ממש, מתבטל הצום, וכמו כל צומות החורבן הוא מתהפך לחג. מתברר למפרע, שכל החורבן והגלות לא היה אלא "כמשל מלך הרוחץ בעצמו צואת בנו יחידו, מרוב אהבתו". כלומר, זהו תהליך של קרצוף הנשמה, שנובע מהאהבה והאכפתיות של הבורא אלינו ומוביל לניקיון הנשמה בגאולה השלמה. לפיכך, כאשר חשים בתוצאות - חוגגים ושמחים.

(ע"פ שיחת 10 בטבת תשמ"א, שבת פרשת בלק תנש"א)

יום שני י"א טבת (9.1)

זהב, כסף, נחושת, ברזל

בשלוש מתכות השתמשו בבית-המקדש: זהב, כסף, נחושת.
זהב - ראשי תיבות "זה הנותן בריא" - רומז לבית-המקדש הראשון, כאשר בני ישראל היו במצב בריא.
כסף - ראשי תיבות "כשי" סנתת פחד" - רומז לבית-המקדש השני, שלא היה מושלם כמו הראשון וכל העת חששו בני ישראל מחורבן נוסף.
נחושת - ראשי תיבות "נתנית חולה שאומר תנו" - רומזת לתקופת הגלות, שבני ישראל חולים ברוחניות ומבקשים "תנו" לנו את בית-המקדש השלישי.
מתכת נוספת - ברזל - רומזת לבית-המקדש השלישי, שיהיה חזק ונצחי כברזל וגם ייעשה בו שימוש רב בברזל.

(ע"פ דבר מלכות ויחי-עשרה בטבת תשנ"ב)

יום שלישי י"ב טבת (10.1)

המידת החיובי של הברזל

הברזל מסמל חורבן והרג, ולכן היה אסור להשתמש בו לבניית בית-המקדש (מלבד למעקה שעל הגג). אולם הברזל מסמל גם תקיפות חיוביות, כמו שאמרו חז"ל "כל תלמיד-חכם שאינו קשה כברזל אינו תלמיד-חכם". עמידה תקיפה על עקרונות התורה היא תנאי הכרחי להיקרא תלמיד-חכם.
לעיתים לבוא יהפוך הברזל לחומר גלם חיובי בלבד. לא יכינו ממנו כלי משחית (כי לאף אחד לא יהיה בהם צורך), אלא רק דברים מועילים - חזקים ועמידים. משום כך, במבנה בית-המקדש השלישי, שלעולם לא יחרב, מותר יהיה ואף ראוי לשלב ברזל ואכן כך יהיה.

המקור לחידוש זה הוא פסוק בספר דברי הימים המתאר את ההכנות שערך דוד המלך לבניית בית המקדש. מסופר שם על מאגר עופות של חומרי גלם, שמכיל בין השאר מאה-אלף ככר ברזל. ולכאורה, הרי לא ניתן כמעט להשתמש בברזל לבניין הבית!?! ואמנם המפרשים השונים מתחבטים לשם מה נאספה כמות גדולה כזו של ברזל. אולם לפי חידוש של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח, דוד הכין זאת לבניין שייבנה על-ידי משיח בן דוד - בניין בית-המקדש השלישי. (ע"פ דבר מלכות ויחי-עשרה בטבת תשנ"ב)

יום שישי ח' טבת (6.1)

די לבכי

כאשר נפגשו האחים יוסף ובנימין, לאחר שנים רבות בהן לא ראו זה את זה, הם נפלו איש על צווארי אחיו ובכו. חז"ל אומרים שיוסף בכה על חורבן בני המקדש שהיו בחלקו של בנימין, ואילו בנימין בכה על חורבן משכן שילה שהיה בחלקו של יוסף.
מדוע בכה כל אחד מהם רק על חורבן מקדשו של השני ולא על חורבן המקדש שלו - משום שכאשר מדובר על המקדש שלו, אין מקום לבכי. יש לעמול ולהתייגע, לתקן את המצב, ולהגיע לבניין מחדש של המקדש. רק כשמדובר על מקדשו של הזולת, כשהדבר תלוי בזולת, אז צריך לבכות ולהצטער עמו בצרתו.

מכך לומדים אנו שאין להסתפק בצער ובבכי על קושי הגלות. עלינו לפעול במלוא המרץ, על מנת לזכות תיכף ומיד לגאולה הקרובה.

(ע"פ לקוטי שיחות כרך כ"ח ע"פ 148 ואילך)

שבת קודש ט' טבת (7.1)

תוקף בלתי חוגבל

בפרשת השבוע, פרשת "ויגש", מתואר מפגש טעון במיוחד בין שני האחים יהודה ויוסף. יהודה, שלא הייתה לו כל עמדה שלטונית, עמד בתוקף רב מול יוסף (שלא ידע כי הוא אחיו), המשנה למלך מצרים שכל הסמכויות בידו.
תוקף זה של יהודה הוא גדול אף מתוקפו של יוסף. תוקפו של יוסף היה רק במסגרת הטבע - הוא נבע מהמינוי שקיבל מפרעה להיות המשנה למלך. ואילו תוקפו של יהודה שלא להתחשב במגבלות הטבע, נובע מהקשר העצמותי שלו עם הקדוש ברוך הוא, שלמעלה מכל גדרי הטבע.
תוקף זה של יהודה, הוא שנתן את הכוח לישראל להחזיק מעמד בגלות מצרים. ובתוקף זה נבוא לגאולה השלמה, בה יהיה "דוד עבדי (משבט יהודה) נשיא להם לעולם".
כמו התוקף של יהודה, תוקף שאינו מוגבל במגבלות העולם, אלא הוא נובע מעצם מהותו כיהודים. תוקף זה הוא שביא אותנו ואת העולם כולו אל הגאולה.
(ע"פ דבר מלכות ויגש תשנ"ב סיפ"י)

יום ראשון י' טבת (8.1)

'צום עשרה בטבת' מתהפך לששון ושמחה חג עשרה בטבת

בעשרה בטבת פתח מלך בבל במצור על חומות ירושלים, שהסתיים כעבור כמה שנים בחורבן בית-המקדש. ירושלים היא הרי עיר הבירה של כל ישראל ובמרכזה נמצא בית המקדש.

משיח בעולם הי וקיים

טועמים בלי גבול

הוראת מלך המשיח מ-ט"ו באב
 "...צריכה להיות ה'טעימה'...
 מהבלי גבול של הגאולה ע"י
 הוספה בענייני תורה ומצוות
 באופן שלמעלה ממדידה והגבלה.
 ובפרטיות יותר -
 הוספה בלימוד התורה....
 כולל לימוד עין יעקב, אגדה שבתורה,
 ש"רוב סודות התורה גנוזין בה"..."
(משיח ש"פ ואתחנן ט"ו מנחם אב התשנ"א)

אגדתא מה ללמוד?

לע"נ: **מסעוד בן ימין ורביקה בת מימון ז"ל**

חז"ל מבארים את הפסוק "אל-תגזזו בדרך (בראשית מה, כד) - אָמרו רַבִּי אֶלְעָזָר: אָמרו לָהֶם יוֹסֵף לְאָחֵיו אֵל תִּתְעַסְקוּ בְדֶבֶר הַלֵּכָה (אל תלמדו בדרך בחלקי התורה הדורשים עיון מרובה) שָׁמָּה תִּגְזְזוּ עַלֵּיכֶם הַדֶּרֶךְ (כדי שלא תתעו בדרך)".
 (תענית י, ב)

חסידות וקבלה על התלמוד

מאת: כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הגנה בדרכים

בטרם יוצאים אחי יוסף ממצרים בחזרה לארץ ישראל, בכדי להביא אליו את אביו יעקב, מזהירים יוסף ואומר להם שלא יפסיקו מללמוד תורה בדרך. ולפי גרסה שונה במדרש, יוסף אף הורה להם ללמוד תורה גם בעיון. מדוע לא נאמרה להם אזהרה זו בפעמים הקודמות, בהן ירדו למצרים כדי להביא אוכל למשפחתם שנותרה ברעב בארץ ישראל - אלא רק בפעם הזו, בה הלכו לבשר לאביהם ש"עוד יוסף חי" (בראשית מה, כו) ולהביאו אל יוסף מצרימה?

התשובה היא: התורה מגינה על האדם הלומד והמתעמק בה בעיון, כיוון שעל ידי הלימוד מתאחד האדם עם התורה ונעשה כדבר אחד עימה ממש. בשל כך אמרו חז"ל, כי על האדם ההולך בדרך לעסוק בשיון דברי תורה ולא להפנות את ליבו לדברים אחרים. להגנה זו נדרשו השבטים דווקא בהליכתם זו, ולא בהליכותיהם הקודמות. שכן בפעמים הקודמות הלכו למצרים ושוב ממנה בשליחותו של אביהם יעקב, שליחות מצווה, ולכן לא היה צורך בהגנה מיוחדת נוספת. אבל הליכה זו, שעל ידה הובא יעקב למצרים, גרמה בעצם לירידתו של עם ישראל כולו לגלות מצרים. בהליכה זו לגלות, נדרשת שמירה מיוחדת ע"י לימוד התורה בדרך. כאשר עם ישראל עוסקים בלימוד התורה בעיון, הרי הם מתאחדים עם התורה. על ידי כך בכוחם להתגבר על חשכת הגלות, עד שאין הגלות שולטת עליהם כלל. כמאמר חז"ל "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה" וכפי שמצינו זאת גם בהנהגתו של יעקב אבינו, שקודם ירידתו לגלות מצרים שלח את יהודה לפניו "להורות לפניו גושנה" - "להקים שם בית תלמוד שממנו תצא הוראה". כי רק ע"י היגיעה והעיון בתורה, לא יכולה הגלות לשלוט על בניו של יעקב. לכן גם נאמר על המלך המשיח (רמב"ם מלכים יא, ד) שהסימן הראשון שלו הוא "הוגה בתורה". שכן הכוח לגאול את ישראל מן הגלות ניתן ע"י היגיעה בתורה. ובקרוב ממש נזכה, בזכות יגיעתנו בתורה, לראותו "בונה מקדש במקומו ומקבץ נדחי ישראל" בגאולה האמיתית והשלימה.
 (ע"פ ליקוטי שיחות כרך ל"ה עמ' 198 ואילך)

שוב כתבנו לרבי והפעם איחל לנו: זיבשר טוב: דברי הרבי נסכו בנו עידוד ואלמלא ברכתיו של הרבי, איני יודע אם היינו מחזיקים מעמד כל אותם חודשים ארוכים.

"אשתי ואני היינו בלחץ מתמיד, ואז החלטנו לכתוב לרבי והדגשנו את דעתם הנחרצת של הרופאים. אך הרבי בשלו, הלידה - בעתה ובזמנה כשורה ובנקל: הפעם הורה לנו הרבי עבודת השם בשמחה ובטוב לבב: כלומר: התנערו מעצמכם, עבדו את השם בשמחה ותזכו אכן שהלידה תהיה 'בזמנה ובנקל'.

"בשעות שלפני הלידה הגיעה הציפייה לשיא. הרופאים, עדיין נחושים בשעתם כי ייתכנו סיבוכים, המשיכו במעקב צמוד. אני קראתי תהילים, והאמנתי כי ברכתיו של הרבי לא ישובו ריקם.

"הלידה אכן עברה כשורה ובנקל והתינוק נולד בריא ושלם ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, הודו לה: כי טוב כי לעולם חסדו. באותו רגע פגשתי את אחד הרופאים ושאלתי אותו מדוע הם ניבאו רעות, והנה ב"ה התינוק נולד לנו במז"ט בריא ושלם.

"תראה", אמר הרופא, "כך התרשמנו מבדיקת האולטרא-סאונד. כנראה שהייתה שם טעות, זה הרי רק מכונה..."

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

טעות באולטרא סאונד

הרב ישראל הבר שימש בעברו כסמל דת בצבא אלסקה, חורי נידח, לכל הדעות. כאשר הגיע עם רעייתו לישראל, בחרו הרב הבר וזוגתו מרים, להיות שלוחים של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח באחת הפינות הצפוניות של ארץ ישראל - חיספין. מבחינת בני הזוג הבר, מצפון, ולא משנה באיזה מדינה אתה - תפתח הטובה!

מספר הרב ישראל הבר: "כאשר הייתי רעייתי מרים תחי בהיריון של בנו מנחם-מענדל - כיום, בן השמונה עשרה לאורך ימים ושנים טובות - התגלו סיבוכים בבדיקת האולטרא-סאונד השגרתית, והרופאים הכינו אותנו כי הבן שיוולד לנו בעוד כמה חודשים יהיה בעל-מומים וחולה מאוד, ל"ע.

"הכנסנו מיד מכתב לרבי - למרות שבתחילת ימי ההיריון קיבלנו את ברכתו של הרבי - וכעבור כמה שעות יצאה תשובת הרבי שליט"א. על המילים שאשתי כתבה כי היא "מפחדת מן הלידה", כתב הרבי: 'איני סוד כלל', בהמשך המכתב הורה לנו הרבי לבדוק את התפילין והמזוזות. הוראה מיוחדת, לכאורה.

"למעשה, חשבתי לעצמי, הוראה זו נראית לכאורה, מיותרת. זה עתה בדקתי את התפילין, והמזוזות שבפתחי ביתי היו חדשות ממש. אולם ידעתי כי אם הרבי ביקש ממני לבדוק התפילין והמזוזות, דברי הרבי אף פעם אינם חוזרים ריקם. נסעתי לקריית-חב"ד בצפת ושם מסרתים לבדיקה. "להפתעתי, נמצא פגם בתפילין של ראש, והמזוזות עברו שיפוץ..."

"לאחר שהותקנו המזוזות הכשרות-למהדרין והתפילין של ראש שוב היו תקינות, אמרתי לאשתי כי זו השעה ללכת ולעשות שוב אולטרא-סאונד, אך הבדיקה הנוספת אישרה שוב את דברי הרופאים כי ישנם סיבוכים, וניבא לנו שחורות ל"ע.

ולע"נ: **לע"נ ר' אברהם ב"ר שלמה ארנשטיין ז"ל**

ת.נ.צ.ב.ה. ולב"ע נח' טבת

ויתקיים בו: "הקיצו ורוננו שוכני עפר" והוא בתוכם. ימליץ טוב בעד כל משפחתו שיחיו ובתוכם בנו משה מרדכי לרפואה ולברכה בכל העניינים בגו"ר לברכה והצלחה בגו"ר